

ELS NOSTRES POETES

*De vegades és necessari i forçós
que un home mori per un poble,
però mai no ha de morir tot un poble
per un home sol:
recorda sempre això, Sepharad.*

*Fes que siguin segurs els ponts del diàleg
i mira de comprendre i estimar
les raons i les parles diverses dels teus fills.*

*Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats
i l'aire passi com una estesa mà
suau i molt benigna damunt els amples camps.*

*Que Sepharad visqui eternament
en l'ordre i en la pau, en el treball,
en la difícil i merescuda
llibertat.*

SALVADOR ESPRIU (1913)

DINS D'AQUEST NUMERO HI TROBAREU:

- Corts i esmenes a una constitució** (pàg. centrals)
- Sant Jordi, Patró de Catalunya** (pàgina 11)
- El nen tímid** (pàgina 13)
- La vaga pagesa** (darrera plana)

Director: Alcalde, Ricard Vicens
Subdirector: Jaume Cufinat Mata

Redactors: Josep Bertran, Jaume Bonet,
Pasqual Castellà, Josep M.ª Lluch, Pere Mora,
Joan Novell, Joan Puig i Ignasi Ribera.

Col laboradors: Miquel Aguilà, Jaume Cots,
Ramon Creus, Guillem Viladot i Deudat Pont

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Carrer la Plaça, 1 - Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 200 ptes.
Estranger 250 ptes.
Número solt 20 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	3000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 60 % d'augment

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria
Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. JOSEP PERULLES MORENO
Telèfon 530776 — Les Pallargues
Dr. LLUIS SABALA ABELLÓ
Telèfon 390222 — Preixens
Dr. JOAQUIM FELIP BRUFAU
Telèfon 390154 — Agramunt
Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO
Telèfon 390635 — Agramunt

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA
Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU
Telèfon 390133 — Agramunt
Sr. GUILLEM VILADOT PUIG
Telèfon 390087 — Agramunt
Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

El lector opina...

Senyor director:

El dilluns de Pasqua Florida, dona bo de veure i disfrutar tothom, d'un dia de camp. Aquest any, degut al bo que feia, la gent ens vam tirar materialment al defora a menjar la mona, amb gatzara i alegria.

El que ja no dona tan bo, és de veure i sentir comentar el resultat d'aquesta eixida en massa al camp. Boscos i bosquets han quedat plens de deixalles: llaunes, papers, plàstics, botelles de vidre...

Hi ha qui, per coure carn, s'ha emportat una destràl i ha tallat un arbre. S'han desempanyat portes de cabanes i masies i s'hi han fet importants destrosses, des d'esbotzar llates i rajoles descobrint o bé enfonsant una teulada, a agafar un barrot per atrinxar vidres i fer caure envans com si veritablement hi hagués passat la guerra.

Aquests vandalismes —per sort sempre d'una minoria— han fet, per exemple, que els amos d'un bonic paratge a prop de la vila, s'hagin vist obligats a posar una cadena al camí d'entrada i a més, a portar-hi un gos llop. Uns quants, han privat a molts, el poder-se esbargir en aquella naturalesa.

Les cabanes i masies sempre són un aixopluc i no es poden destruir alegrement perquè, a més de ser un atemptat contra la propietat personal, representen una època en què, gràcies a aquestes va ser possible, als homes que les habitaven, de desermar grans extensions de terreny ajudant, així, que esdevingués el notable benestar actual.

Imaginem-nos, sense gens de fantasia, que s'arremeti contra les ermites romàniques o altres monuments que hi ha al nostre camp. Hauria d'instaurar, llavors, la Generalitat, una guàrdia rural tal com ja s'ha dit en alguna ocasió?

Naturalment que no totes les maleses esmentades s'han fet en un sol dia però, el mal és que es poden constatar, arreu, sobre el terreny.

Per coure carn, no s'ha de tallar cap arbre! Una de les regles elementals dels excursionistes és, que es recullin les deixalles en una bossa i en arribar a casa en llancin a les escombraries. Això tan senzill, qui ho fa?

Si no ho haguessin fet així, en molts llocs d'un alt nivell de vida —i el nostre ja s'hi atansa— avui, segurament que ja no s'hi podria viure.

Hem d'aprendre a respectar i no embrutar la naturalesa o si no, quan sortirem al defora, només hi trobarem que runes, escombraries, mosques i males olors i, lògicament en aquestes condicions, qui s'hi trobarà bé?

Ben atentament,

P. Mora

Sr. Director de «SIO»:

Muy Sr. mío, ha «SIO» le hace falta un planteamiento más riguroso. En «SIO» no hay, mejor dicho, en todos sus años auestas no se ha intentado cambiar casi nada, bueno, la portada ha sufrido variaciones, pero en su contenido sigue siendo una hoja informativa al estilo de «Hoja Parroquial». No hay posibilidad de polémica porque lo que se escribe no da para ello.

No me digan que en la Villa no ocurre nada para ensalzar o criticar (la crítica constructiva es muy saludable) pues no me lo creo, hay muchos temas para tocar, pero cuando se quiera decir algo, hay que decirlo claro «i sense embuts», pues no creo que todavía en «SIO» se censuren los escritos.

En esos años de existencia, han pasado por sus páginas algunos nombres que intentaban decir algo, luego no se sabe porqué (al menos yo no lo sé) dejaron de colaborar. ¿Porqué? Quién tiene la culpa de que algunas personas que valen hayan dejado de luchar y han claudicado? Y otras no intenten levantar el nivel de «SIO» y ponerlo a una altura cultural más elevada? En Agramunt hay personas que valen mucho, pero... ¿No serán demasiado del medio tirando a la izquierda y por eso no les conviene a los responsables del Boletín tenerlos entre sus colaboradores?

Por mi parte puedo decir que he escrito algunas cosas sin importancia para «SIO», en una de ellas tacharon toda la frase final y dejaron el escrito completamente mutilado y sin sentido. En otro, lo pulieron tan bien gramaticalmente que luego al leerlo no lo conocí apenas.

Lo último que mandé fue una carta al Director, y me la tradujeron al catalán. Vaya por Dios, y yo que creía que «SIO» era liberal y sus páginas estaban abiertas a todos.

Atentamente lo saluda,

José Letamendi

München (Alemania) (1)

(1) N. de la R.: Publiquem la carta del Sr. José Letamendi, textualment i sense cap correcció de l'original.

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor

AGENDA

MARÇ — Dia 18 CORAL

Alguns membres de la Coral d'Avui s'han traslladat, aquesta tarda, a Barcelona per participar al concert que l'Agrupació de Corals de les Terres de Lleida (de la que formen part), ha ofert al president Josep Tarradellas i al saló de Sant Jordi, amb motiu del lliurament, que li feren, d'un exemplar del disc «Cants patriòtics catalans», enregistrat per l'esmentada agrupació

Dia 25 CINEMA

Ens hem vist sorpresos per un nou augment de les entrades. La puja, no respectant el Pacte de la Moncloa, ha estat de l'ordre d'un 25 i un 32 %.

Dia 26 CLUB PARROQUIAL D'ESPLAI

Els infants i joves d'aquesta agrupació, un any més han recorregut els carrers i places de la Vila amb els seus cants de CAMELLES, i que repetiran el proper diumenge. Una altra activitat d'aquest club ha estat, unes Conferències Formatives per a noies, que han tingut lloc a Salgar els passats dies 19 al 22.

Dia 26 CONCERT DE PASQUA

De nou ens l'han ofert, aquest migdia i al Casal, la Coral d'Avui, les dues seccions de la Coral Bon Cant i el Grup de Flautes.

Dia 27 DILLUNS DE PASQUA

Feia anys que els agramuntins que van a menjar-se «la mona» al camp quasi no queda ningú a la Vila—no gaudiren d'un dia tan esplèndid com el d'avui. A més tenint en compte que la Setmana Santa d'enguany ha estat molt «baixa» i, llevat dels primers dies de la mateixa en que feu un temps ventós, han estat dies assolellats i amb temperatures molt agradables.

Dia 28 ESCOLA DE PARES

S'ha posat en marxa, al Col·legi de les Monges, l'Escola de Pares per a matrimonis que vulguin seguir a prop el desenvolupament educatiu dels seus fills. La participació de pares—que ja s'han inscrit—per a fer aquest curs, fou ben considerable.

Dia 30 CURSET D'AUTOMOBILISME I SEGURETAT VIÀRIA

Amb la xerrada d'avui acaba aquest curs que durant tres dies ens han ofert membres de l'Escuderia Catalunya i que, patrocinat per l'Obra Cultural de «la Caixa», ha tingut lloc a la Biblioteca de la mateixa entitat.

Abril—Dia 1 CURSET SOBRE BESTIAR PORQUÍ

Ens informem, que aquest curs convocat per la Direcció General de Col·locació i Promoció Social del Ministeri del Treball, i que havia de començar el passat 28 de març a la nostra Vila (tal com s'anunciava a l'anterior número de SIÓ) no s'ha pogut dur a terme per manca d'inscripcions de persones interessades en el mateix. Diuen que s'intentarà fer-lo de nou els propers Setembre-October.

Dia 4 COOPERATIVA

Tal com vam avançar a l'agenda del mes passat, han fracassat els intents, de consolidar la Cooperativa Agropecuària d'Agramunt i Comarca. Malgrat tot alguns dels seus membres treballen per a que, d'alguna manera, es pugui tirar endavant l'esmentada Cooperativa.

Dia 5 MÓN DEL TREBALL

L'hora d'atur, convocada per la Confederació Europea de Sindicats en reivindicació de la plena ocupació, no ha tingut massa ressò a la Vila, malgrat l'escampada de fulls de propaganda que feren les dues sindicals obreres locals

Dia 8 MÈDICUS MUNDI

Grups de xavals de la Coordinadora de Joves d'Agramunt—tal com s'havia anunciat—han passat per les cases per recollir, el que es vulgui entregar per a aquesta Assemblea de Mèdics Mundi que treballa en pro dels necessitats. La recollida es repetirà el proper dia 15.

Dia 8 CURSET PER A NUVIS

Amb assistència d'unes 25 parelles d'Agramunt i pobles dels voltans, ha començat aquest vespre al Foment Parroquial un curs de preparació per al matrimoni. Durarà, al llarg dels dissabtes d'aquest mes, fins el 6 de Maig.

Dia 9 FILATÈLIA - NUMISMÀTICA

Ha començat—aquesta vegada amb èxit ja que s'han fet transaccions per valor d'unes 28.000 pts., amb força assistència d'interessats, un petit mercat per als amants de col·leccionar segells i monedes. Ha tingut lloc, aquest matí, al Casal i es repetirà tots els segons diumenges de mes.

Dia 11 ROBATORI

Aquesta nit passada, de nou, uns lladres han entrat a l'Institut i ara la cosa ha estat més greu. Després de registrar un dels despatxos i emportar-se'n una quantitat de diners—es diu unes 8.000 ptes.—també robaren la moto del conserge.

Dia 12 CASAL AGRAMUNTÍ

Avui, dimecres—dia de mercat setmanal—aquesta societat ha repartit uns fulls, en els que s'invita a tots els veïns i comarcans a fer ús lliure de les sales de l'entitat, durant els dies de mercat de la nostra Vila.

DE L'AMABILITAT

Ahir vaig anar a Tàrraga. Quan estava amb el cotxe en l'encreuament entre la carretera nacional i la que porta a Agramunt, vaig trobar-me amb un motorista de tràfic que m'indicà que tenia pas. Degut a la meua poca habilitat o a l'estat del cotxe—ja que venia de recollir-lo d'un taller de reparació on li havien fet un canvi delicat—la marxa no m'entrava i això féu que no pogués engagar, desobeint l'ordre de pas donada pel guàrdia. Immediatament comparegué l'altre policia i, amb una cara de prunes agres, deixà anar en estranger:

—«¿Es que se ha sacado el carnet en una tómbola?»

La mala baba—per no dir una altra cosa—del motorista era evident. Això, més que calmar-me, m'irrità, i em vingueren unes ganes terribles de contestar-li amb la mateixa impertinència. Efectivament, el guàrdia de tràfic tenia raó; però, no podia parlar amb un altre to? Per què sempre, quan parlem amb algun personatge que ostenta algun càrrec oficial, ens aten amb una manca d'amabilitat que denota molt poc desig de servei envers els altres?

Aquesta nit he somniat una altra vegada l'escena que he explicat. No obstant, un cop s'ha presentat el motorista he vist que es quadrava militarment i deia:

—«Bon dia! El puc ajudar en alguna cosa»

—Reno! No m'entra la primera... —He contestat.

—A veure: provi de posar-la.

—...Sí, ara, ja està!

—Bé, doncs, adéu-siau! bon viatge!»

I això ha estat tot. De fet, a aquest somni no li acabo de comprendre el significat; crec que caldria portar a terme una anàlisi freudiana per tal de veure'n l'entrellat, ja que no és tal com realment s'esdevingué. Serà que d'alguna manera el meu cor sent l'escalf de la primavera? o potser és una mala passada dels subconscient que aspira a unes relacions humanes més afables?

Joan Puig

Perduda **agulla de solapa**
de senyora, durant el
Concert de Pasqua al Casal

*Es prega la persona que
l'hagi trobada, la doni a
la Llibreria Vicens.*

Es gratificarà la devolució

Coses de la Parròquia

SETMANA SANTA

Les festes d'enguany transcorregueren més o menys com les de l'any passat. Als cultes centrals del Dijous y Divendres Sants, molta assistència, a les processons no tanta. El temps, com quasi sempre en aquests dies, fou molt dolent amb vents forts i gelats.

CATECISME DE PRIMERA COMUNIÓ

Estan funcionant dos cursos, dotze grups per als qui la fan aquest any a càrrec de dotze senyores, i nou grups per als qui la faràn l'any que ve.

CAPELLA DEL SIÓ

S'està acabant la reixa de ferro que ha de tancar la capella, a càrrec d'un artesà serraller de la nostra Vila. També la imatge de la Verge del Socòs està encarregada a l'escultor Ricard Sala director de l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona. Aquesta imatge serà pagada per una família que s'hi ha compromés. Un altra es farà càrrec de costejar la campana i una tercera els gerros de ceràmica que han d'anar a l'altar.

No està pas malament aquesta idea que diferents famílies es facin càrrec de coses concretes. Si algú vol fer-ho que es posi en contacte amb el Sr. Rector per a saber quines coses encara no han estat subvencionades.

En unes relacions setmanals de donatius per a la reconstrucció de la Capella publicades a la Fulla Parroquial, es recaptaren al mes de març 72.017 pessetes que sumades a les 36.000 de febrer, totalitzen 108.317 pessetes.

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

**Tels. 20, 40 i 77
GUISSONA**

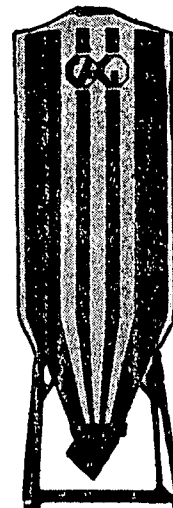
Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

"La veu dels joves"

Jo, tu i ell

*Lloguers antics
un nou marxisme
els russos d'avui
l'autopista B-30
funcionava amb fitxes
perilla l'art religiós
puc prometre i prometo
la imatge oficial
qualitat europea
avui es publica el seu sou
va néixer el 15-j
eliminació d'escombraries i cementiris
la ruïna que ens amenaça
i van intentar fugar-se
Valentino
Casals també hi va passar
l'edat de ferro
i els 600 són habitables
no s'ho empassen i per això van tornar
per això a Villa li van trencar les ulleres.*

Josep M.ª Silvestre i Rosell

Per a un bon servei

*Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.*

**Funerària
(Casa Romà)**

Rapidesa.. Economia..

*Mercè, 19
Tel. 390309
AGRAMUNT*

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

*Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa.
Camises - Corbates - Articles Home*

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

*Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra*

**SERVEI
DE VENDA**

Ford

Garatge Vidal

Plaça del Pou, 9 - Telèfon 390863 - AGRAMUNT

Entrega immedia del seu

«Ford Fiesta»

Facilitats de pagament

Acceptem el seu cotxe usat
Informis sense compromís a

Garatge Vidal

...«¡Claro que
utilizo herbicidas!,
pero, cada día tengo
más problemas con
las gramíneas. ¡No
sé que hacer!»

«¿Pero hombre, aún
no te has enterado
que Ciba-Geigy
tiene el Primextra
líquido?»

*Pruébalo y me darás
las gracias».*

Para Primextra líquido no existen malas hierbas «difíciles»

...porque no distingue entre hierbas «fáciles» y «difíciles».

Tanto en pre-emergencia como en post-emergencia precoz, su aplicación controla las gramíneas y elimina las demás malas hierbas. ¡Sin distinción!... pero, con seguridad para los cultivos que seguirán al maíz.

Primextra líquido... lo que Ud. esperaba:

La solución a todos los problemas de deshierbe en el cultivo del maíz.

Primextra líquido se halla inscrito en el Registro Oficial Central de Productos y Material Fitosanitario, con el número 12.583/81, categoría A (A-B).

Quedamos a su disposición para facilitarles información más completa. Solicite nuestro material informativo o una visita.

Ciba-Geigy Sociedad Anónima
División Agroquímica
Apartado, 1628
Barcelona

Solicítelo a nuestros distribuidores o a nuestra Delegación en Lérida:

Ciba-Geigy Sociedad Anónima
Mosén Reig, Letra A
Telf. 23 28 91

CIBA-GEIGY

Creadores de productos químicos para una agricultura moderna

Primextra® líquido

® = Marca registrada de Ciba-Geigy S. A. Basilea (Suiza).

inventari de riella

L'HIMEN

per Guillem Viladot

L'altre dia vaig ser a Lleida. Quina festa! De tanta joia, els epitelis més fins tremolaven, dins meu, com banderes. Com ha crescut Lleida! Els meus millors amics són lleidatans. N'hi ha que fa molt de temps que no els veig, i per això els enyoro. Hi ha persones molt intel·ligents, a Lleida. Gent lúcida, de gran agudesa. Famílies insígnies han donat a Lleida un cos social, una massa cívica de mesura respectable. Els Perenya, els Torres, els Domènech, els Calvet, els Estadella, els Agelet, els Porta, els Pons, els Miquel... han peixat aquest volum de merlets que tota ciutat ha de posseir i del qual s'ha d'enorgullir.

Vaig anar a Lleida perquè se'm va convidar a la festa de desfloració d'una núvia gitana. En aquest món amb tan poc de respecte pels hímens, pels esfinters i tot el que sigui uix inconsútil, dona goig la desfloració d'una noia, gitana o no, feta amb el degut respecte. El respecte sempre és fruit d'un pes d'ancestres: de litúrgies reculades, de reverències fines o de gesticulacions opulents. Els gitanos tenen un sentit rítmic de la Història, de la carn i de la parella. El ritme, fins i tot en biologia, és quelcom necessari. Tant és així, que no sé on, Rostand parla del ritme genètic. Davant d'un himen, el ritme és fonamental, indefugible, però limitat. El cos, de primer, és fet de ritmes uterins; després, de ritmes de llum, de vent, de greixos i d'esperança. Sovint em pregunto per què nosaltres renunciem gairebé sempre al nostre ritme? És que no tenim història? En aquest moment d'ara, som fàcilment donats a fer el joc a les multinacionals: porros, whisky, lois, ITT... I sense adonar-nos-en caiem en prelude de despersonalització. És que arreu passa el mateix? És que tothom fuig dels minotaures? No insinuo que tots plegats hàgem de portar barretina. La barretina és un minotaure, també. Però servir una mica de tradició no ens vindria malament. Potser per allò que deia Xènius: «El que no és tradició és plagi.» Ara podríem dir que el que no és tradició es multinacional: pur manlleu, pur roialti. Des de les computadores que presideixen el nostre consumisme fins als esperits o als fums que governen el nostre tedi passant pels esports o per la música que omplen el nostre oci, tot és important amb una deixadesa sospitosa.

Fixeu-vos-hi: fins i tot importem la manera de fer l'amor. La televisió, el cinema, les novel·les il·lustren a bastament de com s'ha de fer l'amor. Fer? Potser és una manera de desfer-lo. Afedelista! Perquè la sordidesa dels llençols, l'angoixa de les coixineres, la culpa del bidets que se'ns passa cada dia per l'arc-de-sant-martí

de les nostres proteïnes plàstiques i libidinals, sense tenir en compte ni edat, ni sexe, ni condició, ni l'hora del dia, aporta de l'amor un tast potiner i insolent. Potser és que a l'escola s'hauria d'ensenyar a fer l'amor. Una vegada una mestra va ser denunciada perquè ensenyava a fer l'amor tan bé que fins i tot feia classes pràctiques... Amb pràctiques o sense, és ridícul que les persones arribin a l'hora d'aparellar-se sense saber com s'han de tractar els instruments, i llur funcions, sobre els quals s'ha de repenjar la dinàmica de l'amor. Seria una manera de desmitificar el sexe i, per tant, de respectar totes les pulsions de vida que el justifiquen, el dignifiquen i l'imposen. Les persones —almenys a mi m'ho sembla— no deuriem aparellar-se per una necessitat i un atzar selvàtics, sinó com una crida a la realització de l'esperança, al retrobament en l'altre. I em ve a l'esment L'últim tango a París, exponent de tota una generació estafada. I no puc fer-hi més: em dol que després de ser vista aquesta pel·lícula, en aquest país algú es pugui estimar amb aquest sentit disolvent que Bertolucci atorga al sentiment de l'amor. Jo creuria que entre nosaltres, per sort —suposo que per sort— encara no tenim al capçal del llit aquesta equació d'Eros i Thanatos, potser perquè, malgrat el psicoanàlisi, en la nostra àrea d'amor —a diferència, per exemple, del nostres veïns místics, i tots els poetes llorejats més propers a la messeta, i penso en Aleixandre— flamejen senyeres de generositat i d'enriquiment, que no pas de destrucció. Podria ser que encara no fóssim prou civilitzats com per a entendre les coses amb més boires i més humitats. Però és que aquí gairebé sempre fa sol...

A Lleida, l'altre dia també feia sol. I la gitana, púber i verge, va ser desflorada amb joia de parents i amics. I la festa va ser llarga com ho és l'amor veritable. Ser en un amor de gitanos deu ser un benestar entre fèrtil i babilònic. Un amor culte, com els que ens arriba des de fora, és un amor incòmode, potser perquè tota cultura és un malestar. Ara potser em contradic una mica. Més amunt he insinuat la necessitat d'un amor après a l'escola... Però al lector amic, i intel·ligent, veurà que no em referia a un amor «culte», sinó a un coneixement de tot allò que pot intervenir, físicament, en el misteri fascinant de l'amor. Perquè una cosa és l'instrument i la funció de l'amor, i una altra cosa la substància que serveixen. Perquè podria ser que només coneixent aquesta servitud, aconseguíssim de conservar-nos lliures en la parella. Amén.

Corts i esmenes per

L'Estat Espanyol, d'un temps ençà, es planteja un canvi en la seva estructura política. S'intenta de passar d'un règim personalista a un altre de participació, aquest procés, lògicament, comporta un període de transició jurídica. Volem dir que «Las Leyes Fundamentales» elaborades entre els anys 1939-1968, ja no ens poden servir. El procés democràtic actual necessita un instrument jurídic adient amb capacitat de regular la nova etapa política, social i econòmica. Aquest instrument, elaborat pels legítims representants del poble, s'anomena una constitució.

Després de les eleccions del 15 de juny, quedaren constituïdes les noves corts democràtiques formades pel Congrés i el Senat, s'autodifiniren com a constituents, la tasca primordial de les quals, és, l'elaboració d'una constitució.

membres va aportar, com a eina de treball, diferents constitucions elaborades pels seus grups polítics.

PONÈNCIA CONSTITUCIONAL

Número de membres: 7

U. C. D. *Herrero de Miñón*

Gabriel Cisneros

Pérez Llorca

P. S. O. E. (Socialistes de Catalunya) *Peces Barba*

P. S. U. C. més P. C. E. *Solé Tura*

Minoria Basco Catalana *Roca Junyent*

Alianza Popular

Fraga Iribarne

ORGANIGRAMA DEL CONGRÉS

Nombre de Diputats: 350

Grups polítics representats

U. C. D. 165
P. S. O. E. 103
A. P. 16

Socialistes de Catalunya (P. S. C.) més F. C. del

P. S. O. E. 15
P. C. E. 11

Pacte Democràtic de Catalunya

P. S. U. C. 8
P. N. V. 8

Unitat Socialista

P. S. P. més F. P. S. 6

Independents del Centre 2

U. D. C. 2

Esquerra de Catalunya 1

F. D. Esquerres 1

Euskadiko Ezquerria 1

Grups parlamentaris (minim 15 membres)

U. C. D.

P. S. O. E.

P. C. E. més P. S. U. C.

A. P.

Socialistes de Catalunya

Minoria Catalana

Minoria Basca

Grup Mixt

La tasca dels membres d'aquesta ponència, la podríem dividir en dues etapes: la primera que va des de la seva creació —a mes d'agost— fins a primers de gener. En aquest moment, deixaven acabat l'esborrany de la constitució i el presentaren al Congrés mitjançant el Butlletí Oficial de les Corts. Des d'aquest instant, queda obert un termini d'un mes per a presentar les corresponents esmenes. La segona etapa —u de febrer a mig mes de maig— va servir per a que la ponència reelaborés l'esbós, segons les esmenes que presentaren els diferents grups parlamentaris i, diputats, a nivell personal.

El document final és l'anomenat Projecte Constitucional que, una vegada passat pels lletrats, es debatrà en l'assemblea plenària del Congrés. Després de ser debatut i aprovat pel Senat, passarà a referèndum nacional.

TRETS CARACTERÍSTICS DE LES ESMENES PRESENTADES PELS DIFERENTS GRUPS PARLAMENTARIS A L'ESBORRANY DE LA CONSTITUCIÓ.

— GRUP: PARLAMENTARI D'U.C.D.:

Intencionalitat general: Aconseguir un text constitucional de concens.

a) Es presentà un preàmbul al text constitucional a manera de subjecte constituent: «La nació espanyola, una i indivisible, en exercici de la seva sobirania, ha adoptat mitjançant el referèndum de... (data de la seva celebració)... la següent Constitució».

b) Reconeixement explícit del sistema econòmic social de mercat amb lliure iniciativa privada.

ORGANIGRAMA DEL SENAT

Nombre de Senadors: 248

U. C. D. 104

P. S. O. E. 60

Designació reial 41

P. C. E. 8

A. P. 3

Altres 32

Grups Parlamentaris

U. C. D.

P. S. O. E.

Entesa dels Catalans

Minoria Basca

Socialistes del Senat

Els membres del Congrés i del Senat, després de les corresponents negociacions, van crear una comissió encarregada d'elaborar un primer esborrany de la constitució. Cada un dels

a una Constitució

---

c) Definició de la Monarquia Parlamentària com la forma política de l'Estat.

d) Aprovar, paral·lelament a la Constitució, una disposició transitòria legitimant d'una manera automàtica, i per quatre anys més, les mateixes Corts actuals, una vegada aprovada la nova Constitució.

— GRUPS PARLAMENTARIS PSOE, i de Socialistes de Catalunya:

Intencionalitat general: Lograr un aprofundiment democràtic, un perfeccionament tècnic i un sentit igualitari en el text constitucional.

a) Es planteja una tesi republicana com a forma política de l'Estat espanyol.

b) S'insisteix en la dimensió social de la propietat especialment en alguns béns com la cultura i el sòl.

c) Es presenten fórmules per aprovar els Estatuts d'Autonomia.

d) Algunes matitzacions tècniques sobre el control de l'Administració Pública.

e) Recolzament del terme «nacionalitats».

f) El grup fa una manifestació expressa: no presenta cap esmena sobre els articulats relacionats amb les forces armades, amb la llibertat religiosa ni amb els drets a l'educació, pel fet d'haver-se donat ja un concens clar en el si de la ponència constitucional, PSOE està d'acord amb la redacció de l'esborrany.

— GRUP PARLAMENTARI COMUNISTA:

Intencionalitat general: Aclarir, precisar i especificar els conceptes.

a) Es demana una manifestació explícita de la pena de mort en el text constitucional.

b) Expressar clarament el dret al divorci, així com també, la legalització de l'avortament.

c) Una clara exposició de les competències del poder central en relació als territoris autònoms.

— GRUP PARLAMENTARI D'ALIANZA POPULAR:

Intencionalitat general: Corregir la concepció global en relació a l'organització de l'Estat.

a) Supressió total del mot «nacionalitats». Únicament s'accepta el concepte «regions».

b) Reconeixement explícit de la llibertat empresarial dins una economia social de mercat.

c) Manifestar en el text constitucional, el dret de l'empresari en fixar les condicions de treball, segons els principis de racionalitat i productivitat.

d) Limitar les atribucions dels ens autonòmics.

— GRUP PARLAMENTARI DE LA MINORIA CATALANA:

Intencionalitat general: Reconeixement explícit de les autonomies i potenciació de les seves facultats nates com a territoris amb personalitat pròpia.

a) Delimitar les competències de l'Estat en relació als territoris autònoms.

b) Oficialitat de les llengües nacionals en llurs territoris.

c) Aprovació dels Estatuts d'Autonomia, en els respectius territoris, i per referèndum, després d'haver estat aprovat per les corresponents Assembles de Parlamentaris.

d) Manifestació explícita en el text constitucional, de l'abolició de la pena de mort i, també, del respecte als drets humans del nen.

— GRUP PARLAMENTARI DE LA MINORIA BASCA:

Intencionalitat general: Quasi la mateixa que el grup de la minoria Catalana.

a) Restabliment del règim foral a Alava, Guipuscoa, Biscaia i Navarra.

b) Suprimir la facultat de l'Estat en crear centres docens en els territoris autònoms.

c) Una clara delimitació de les competències entre l'Estat i les Autonomies.

d) Abolició de la pena de mort.

e) Una clara al·lusió al respecte dels Drets Humans així com també, el respecte a les Institucions.

— GRUP PARLAMENTARI MIXT:

No hem pogut aconseguir la informació que calia per sintetitzar el contingut de les seves esmenes.

El dia 21 dels corrents ha mort el Sr. Antoni Bonet, pare del nostre company de redacció Jaume. A ell i família, els acompanyem en el sentiment, per tan irreparable pèrdua.

ELECCIONS MUNICIPALS, QUAN?

El 15 de juny de l'any passat l'Estat Espanyol encetava la democràcia que durant molts anys havia estat hivernada, millor dit, anorreada. Per primera vegada els qui vam néixer després de la desfeta de la Guerra Civil, hem anat a les urnes, hem pogut dir quelcom sobre qui ens agradaria que fossin els nostres governants. Cada ciutadà major de 21 anys ha pogut expressar —en els països autènticament democràtics això es fa als 18— la seva forma de pensar donant el vot a uns determinats senyors i ensems a un determinat programa de govern. Això ha posat en marxa la tan esperada democràcia per uns i la no tan desitjada per uns altres. Així, amb tot, ens trobem ara immersos dins aquesta etapa de consolidació i aprofundiment d'aquesta democràcia de nou estrenada; encara però, no hem aconseguit una autèntica i veritable democràcia. Un dels factors innats a qualsevol democràcia és, a part de la democratització de les Institucions generals del govern de l'Estat, la democratització dels seus ajuntaments. El govern Suarez després de la victòria electoral del 15-J a l'Estat Espanyol, va preveure les eleccions municipals cap al novembre del mateix any, després va dir que fins al cap de tres mesos d'aprovar-se la nova Constitució, hom tornava a pensar en un altre 15-J aquest any, ara però, el govern ha trencat qualsevol compromís en un calendari prefixat per la convocatòria de les eleccions, fins que el partit governamental, UCD, vegi que té unes circumstàncies favorables per guanyar-les. I és que al govern Suarez amb tanta voluntat «demòcrata» se li veu el llautó, li convé endarrerir aquestes eleccions perquè sap molt bé que si ara convoquessin unes eleccions no les guanyarien i molt menys a les nacionalitats més industrialitzades i més conscienciades de l'Estat: Catalunya i Euskadi. El panorama de les eleccions municipals s'ha enfosquit, no podem saber quan seran, algú pensa en la tardor, altres no tan optimistes pensen en l'hivern o la primavera de l'any vinent. Abans però, s'especula amb la possibilitat que després del referèndum constitucional hi hagin, altre cop, unes eleccions generals per saber segurement la «clientela» que tenen els de UCD.

Aquestes eleccions municipals, crec que ens urgeixen, ens són necessàries, per què? El motiu és ben senzill, des del 15 de juny ençà en moltes de les ciutats i pobles de l'Estat Espanyol i més encara en els pobles i villes de casa nostra, existeix una contradicció evident entre el vot popular del 15-J i les forces polítiques que ostenten el poder dels municipis. Mentre en la majoria de pobles de Catalunya en el passat 15 de juny el vot va ésser per les coalicions d'esquerra i nacionalistes, així com en molts pobles de la resta de l'Estat, els ajuntaments continuen en mans dels mateixos senyors ficats «a dit», homes que provenen moltes vegades del «Movimiento» o de la «Falange». Aquesta contradicció entre la voluntat d'un poble i el govern d'aquest poble ha creat uns consistoris a Catalunya i arreu de l'Estat que jo gosaria classificar de

dues maneres: aquells que malgrat saber que no tenen la confiança del poble volen continuar en els seus càrrecs, s'aferren al poder, no volen deixar-lo, són aquells que aguantaran fins al final, fins a l'últim moment, perquè segons es veu hi tenen molt a perdre el dia que hi hagi unes eleccions, són els que jo en diria Ajuntaments-Bunker, altres consistoris però, veuen i en són conscients que no representen el vot popular i molts d'ells, la majoria, han dialogat amb els partits que tenen el recolzament popular, en moltes ciutats s'han creat comissions de control dels ajuntaments per part de les principals forces polítiques a fi i efecte d'arribar de la millor manera possible a les eleccions, evitant de segur el buit de poder que es podria ocasionar.

El poble és conscient de la greu crisi que estan travessant la majoria dels ajuntaments actuals i crec que voldria com més aviat millor poder actualitzar el seu consistori d'acord amb la voluntat popular. Hom es pregunta que es pot fer, com es podria demostrar al Govern Central que volem democratitzar les institucions de govern locals, molts es pregunten per què els partits polítics de l'oposició d'aquest govern no demanen i exigeixen unes eleccions el més prompte possible. La realitat ens mostra que els partits a l'esquerra de la UCD han demostrat constantment al Govern Suarez que volen unes eleccions, però hem de ser conscients que al Parlament de l'Estat Espanyol, tant al Congrés com al Senat, quan les forces de la dreta (UCD-AP) pacten, i ho fan quasi sempre perquè els seus interessos són comuns, les altres forces no hi tenen res a fer, puix la dreta té la majoria, fruit dels vots aconseguits el 15-J i, aquesta majoria: immovilista, demagoga i neodemòcrata és, si més no, la causa que està posant fre a tots els desigs innovadors i progressistes de l'oposició. Ara bé, jo crec que el poble té molt a dir en aquest afer de l'endarreriment de les eleccions municipals. Els partits polítics, centrals sindicals, associacions de veïns i altres agrupacions ciutadanes que representen el poble haurien de llençar una campanya de movilització i sensibilització, per exigir al Govern, mitjançant actes de masses pacífics, ordenats i responsables (manifestacions, conferències, mítings, etc.) la urgent convocatòria d'un esdeveniment que allò que demanen els nostres representants polítics a les Corts no és un caprici seu, sinó que té el recolzament del poble que els va elegir. I si no ho fem així crec que ens costarà aconseguir democratitzar tots els ressorts del govern ja que l'experiència ens ho demostra: UCD afluixa i afronta la situació quan escolta tota una comunitat amb un sol clam amb una sola veu, recordem les conseqüències que segurament devia tenir la manifestació gegant de l'Onze de Setembre de l'any passat.

Miquel Aguilà i Barril

B. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

SANT JORDI, Patró de Catalunya

MOVIMENT DEMOGRAFIC

Sant Jordi, probablement un màrtir cristià d'Orient, és venerat a Europa com a patró per: Catalunya-Aragó, Gènova, Anglaterra, Grècia, Portugal, Lituània, Geòrgia i en molts altres llocs.

Es el llegendari cavaller al servei del cristianisme, advocat dels pobles oprimits, alliberador de la donzella presonera del drac (1), actual simbolisme, tant dels drets humans de la dona, com d'aquell centenar de cremades dins d'una fàbrica, als EE.UU. a primers de segle, per reivindicacions socials i de tants altres dracs moderns que esclavitzen la humanitat.

El seu prestigi, santetat i aventura, s'estengué ràpidament per les nacions i, després del seu martiri, foren nombrosíssims el peregrins i cavallers medievals que anaren a visitar el seu sepulcre a Lydia (Palestina) durant les croades a Terra Santa, els quals, contribuïren en gran manera, a fer progressar la devoció i patronatge dels països esmentats.

Als Països Catalans, el culte a St. Jordi, si bé ja el trobem al s. X és al XIII quan la devoció cavalleresca de la casa reial catalano-aragonesa, arrela decididament. Arreu de les terres de conquesta, els reis, hi creen les confraries del sant: Terol, Múrcia, Mallorca, València, Sardenya... els integrants de dites confraries, portaven el vestit blanc amb una creu vermella al pit. El títol de Cavaller de Sant Jordi, era el més preuat entre nobles, militars i cavallers catalans. Cal dir, també, que el crit de guerra de la infanteria aragonesa i dels Països Catalans, a més del cèlebre «desperta-ferro!» de les ferrenyes forces almogàvers, era, «Aragó i Sant Jordi!» el que esperonava el seu ardiment.

Els nostres reis, des de Pere III, van procurar que les relíquies del Sant fossin portades de Grècia a Catalunya, però, no se'n pogueren sortir. Per alguna cosa és St. Jordi de Capadòcia, malgrat que la correntia del temps ha fet que, avui, el cap del sant es veneri a l'església de St. Giorgio Maggiore de Venècia.

Junt amb la davallada política, militar i cultural dels Països Catalans, decau, també, la veneració a St. Jordi fins que els artífexs de la renaixença; poetes, escriptors, artistes, polítics i tot el poble, assoleixen el redreçament i el fan sorgir de nou amb caire patriòtic i romàntic.

Escultures, quadres, icones, etc. del sant, es troben arreu de molts museus i esglésies d'Europa.

Al Palau de la Generalitat hi ha nombroses obres d'art dedicades al nostre patró, des de l'estàtua eqüestre de la façana passant pels enteixinats, brodats, pintures, escultures, la capella del sant —un dels millors exemples de l'art gòtic florit català— el saló de St. Jordi...

El catalanisme intel·lectual i polític, el tingué com a defensor i bandera dels seus ideals. Els artistes dels nostres temps el continuen tenint com a símbol de catalanitat.

Ara que, gràcies al real decret-lei de Joan Carles I, tornem a tenir un període de pre-autonomia coincident amb el de 1931-1932, el nostre país s'apressarà a exaltar el seu patró i, si hi va haver un temps en què Catalunya el celebrava com a festa oficial i si la Generalitat obtingué de Roma, el 1667, que la diada fos feta per a tothom, en endavant, quan reivindicuem les nostres festes, potser també haurem de replantejar la seva futura viabilitat.

Ja sabem que nombrosíssims homes catalans, porten el nom del St. Patró i, si l'avenir dels pobles es forma a la falda de les mares —com ha dit algú— gosariem demanar a aquestes, que tinguessin la receptibilitat que el 1932, demostrava tenir «Maria de Catalunya», com a portaveu de les noies catalanes, quan deia:

Oh, Sant Jordi Gloriós,
vetlleu sempre amorós
per nostra formosa plana
i escolteu el prec fervent
que us adreça humilment
tota noia catalana.
Que ja mai el drac traïdor
pugui ésser vencedor
dins la terra que us venera,
feu que amb goig poguem mostrar
i per sempre enlairar
nostra barrada bandera.

P. Mora i Giribet

(1) A Catalunya, el dia de St. Jordi, moltíssimes noies i dones reben l'obsequi d'una rosa, de part de qui les estima.

MES DE MARÇ

NAIXEMENT:

Sandra Torrecasana Omedes dia 18

MATRIMONIS:

Manel Vallecillos Garcia i
Juliana Esteban Garcia dia 5
Joan Gatnau Bergadà i
M.ª del Liri Florensa Galitó » 11
Pau Torrent Vilana i
Antònia Vilardell Villaró » 18
Antoni Aumedes Serra i
M.ª Teresa March Baró » 19

DEFUNCIONS

Pere Marimón Queraltó dia 29 73 anys

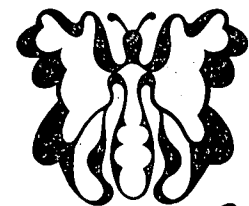

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE MARÇ

Dia	2	24	litres m.²
>	3	17	>
>	29	3'8	>
>	30	1'8	>

Total 46'6 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

ACAPULCO

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Empresa RAMON INGLÉS (Crlich)

li ofereix els servels de
**RESTAURANT · CAFETERIA
SALA DE FESTES · RESIDENCIA
BARRA AMERICANA
atessa per belles Senyoretas**

Activitats Culturals de «La Caixa»

Els actes celebrats el mes de març, dintre la programació de l'Obra Cultural de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, consistiren en un «Curset d'Automobilisme i Seguretat Viària», el qual tingué lloc durant els dies 28, 29 i 30 del mes passat. El lector assidu d'aquestes planes pot observar que la programació que ens ofereixen aquest curs a la Biblioteca és interessant i variat, sobretot variat, perquè de la Literatura, qualificada expressió de la cultura clàssica, hem passat a l'Automòbil, màxim exponent de la moderna societat de consum. El canvi de tema ha estat un viratge en rodó, un viratge com aquell que un conductor pot aconseguir, si en un terreny fàcil a la relliscada actua simultàneament sobre el volant, el pedal de l'embragatge i el fre de mà.

Els protagonistes del Curset foren quatre components de l'Escuderia Catalunya, tots ells experts conductors i simpàtics conferenciants. El públic conegué algunes cares noves, però es mantingué la quantitat d'assistents: un grup nombrós que ocupa les cadires disponibles a la Biblioteca i dona la impressió que la saleta és plena.

La primera de les xerrades, a càrrec del senyor Xavier Brugué, fou dedicada a la conducció de l'automòbil i la seguretat en carretera. El tema és de plena actualitat, setmana rera setmana els mitjans de comunicació ens assabenten dels accidents produïts i el més llastimós del cas és que moltes d'aquestes desgràcies podrien evitar-se amb un xic de prudència i el compliment més estricte del Codi de la Circulació.

El senyor Brugué dividí el seu parlament en tres apartats: el vehicle, la conducció i el conductor. En relació amb el vehicle distingí entre els elements de seguretat activa que eviten els accidents, i els de seguretat passiva que minven les males conseqüències si l'accident es

produceix. Entre els primers podem comptar-hi el bon estat i perfecte funcionament dels pneumàtics, frens, suspensió, amortidors, direcció i llums. El cinturó és el principal element de seguretat passiva.

Un altre factor de seguretat és el perfecte coneixement del vehicle que es porta, i la manera de manejar-lo en cada una de les circumstàncies possibles: traçat sinuós, paviment deficient o humit, viatge nocturn, etc. En quant al conductor sempre seran poques les precaucions que es prenguin per tal de mantenir-se en plena capacitat d'apreciació i de reflexos; i per no deixar-se portar per un fals esperit de competició i d'agressivitat.

La segona xerrada va resultar bastant tècnica, el senyor Jaume Juncosa ens descrigué la part mecànica de l'automòbil i ens ilustrà les seves explicacions amb gràfics i dibuixos. Un canvi d'impressions sobre les avaries més freqüents i la manera de solventar-les va cloure la vetllada.

Amb la intervenció dels senyors Salvador Bohigas i Joan Franquesa, el tercer dia fou dedicat a l'automobilisme esportiu, sense cap mena de dubte l'aspecte més espectacular i divertit de la circulació per carretera. Amb la col·laboració tècnica del senyor Cortés, company dels conferenciants, es projectaren tres pel·lícules sobre el tema objecte del Curset. La primera ens explicà la labor d'investigació d'una coneguda firma italiana, de cara a dotar de la màxima seguretat a l'automòbil. La segona cinta constituïa un excel·lent reportatge de Rallys celebrats en distintes parts del món. I la darrera estava dedicada a informar de les distintes fases que s'han de seguir en l'organització i desenvolupament d'un Rally.

Pons

Una
llarga...
i dolça
tradició

Chocolata *Viladàs*

Tramitacions,
Automòbils,
Passaports i
Expedients
en general

Gestoria
FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

QUINTA COLUMNA

El nen tímid

FOSCOR. — Voler recordar a aquestes altures que la nostra Església parroquial és una construcció notable i fer ressaltar, a més, que sobretot la façana principal és una afiligranada exposició de l'estil romànic, podria interpretar-se tanmateix com un petulant descobriment de la sopa d'all. Per una cosa o altra, a més que ja fa anys el nostre temple fou declarat Monument d'Interès Nacional, està també sota la protecció del Patrimoni Artístic Nacional. Per això vàrem trobar encertadíssima, al seu dia, la col·locació d'uns focus adequadament dirigits que escampant una llum groguenca feien ressorgir més encara, durant la nit, la bellesa de les treballades arcades de damunt de la porta principal. Però és clar, com que del pas del temps no se'n burla ningú, els tubs incandescents dels esmentats focus s'han cansat de durar i així, en comptes de posar-n'hi uns de nous iguals als originals, amb filament de mercuri o del que sigui (he de confessar que no hi entenc massa), s'han substituït per mitja dotzena de bombetes vulgars i corrents que, en il·luminar-se, pretenen també il·luminar (permeteu-me la redundància), la façana del nostre Temple. El resultat és francament desencorajador i si és que aquesta, digem-ne solució d'emergència, s'ha hagut d'adoptar per problemes de pressupost, sí que podem ben bé dir que la crisi de la que tant es parla ha arribat ja de ple a casa nostra.

CONTRAST. — Des de molt temps ençà, una de les maneres més generalitzades que s'empren per a honorar la memòria d'aquelles persones que per un motiu o altre han sobresortit a la vida, és la de batejar amb el seu nom algun carrer o plaça. Fa quatre o cinc anys (o potser sis), la nostra Vila dedicà al notable dramaturg i poeta català Angel GUIMERA, el bocí d'avinguda que comprén des de la Plaça del Pou fins a la cantonada de les Monges. Unes acurades plaques de marbre posades a cada punta de l'esmentada avinguda així ho testimonien. Al davant mateix, però, de la que hi ha a la cantonada on hi té Sucursal oberta el B.E.C., s'hi pot veure una entrada o botiga que s'utilitza, des de fa molts anys, com a dipòsit de les escombraries del veïns que viuen allí. Si almenys hi hagués cura de netejar dita dependència cada dia, la cosa seria mig passadora; però com que no és així, l'espectacle que s'ofereix a la mirada del transeünt fereix la sensibilitat estètica més rudimentària, a part que la ferum que se'n desprèn irrita també la pituitària dels vianants. I és una llàstima, perquè l'Avinguda d'Angel GUIMERA fa bastant goig i més ara amb la seva flamant voràvia. Si almenys a la dita botiga o entrada s'hi posés una porta...

LLENGUA. — Segons el diccionari (almenys el meu), LLENGUA és el sistema de signes orals i escrits que utilitza un poble o nació per a expressar-se. Que la llengua catalana ha estat fortament marginada i àdhuc reprimida durant una colla d'anys, és un fet sabut i notori. D'aquí va que la major part de les generacions de la nostra post-guerra no el parlem massa bé que diguem i tinguem serioses dificultats per a escriure'l (el català s'entén). Ens hem enterat que un dels mestres del nostre Centre Escolar d'E.G.B., dos o tres dies per setmana i després de la jornada lectiva normal, imparteix ensenyament de català elemental en les seves tres vertents de gramàtica, història i literatura d'una manera totalment voluntària i per descomptat absolutament gratuïta, als nens i nenes que hi volen assistir. En fem menció perquè considerem de justícia agrair públicament a em Miquel AGUILA el seu desinteressat treball.

C.

No s'ha de ser molt expert per reconèixer un nen tímid per la seva actitud. En conjunt és titubant i poc ferm en les seves decisions, i cada nen presenta els seus símptomes, que fan l'enfermetat més molesta per a ell i més visible pels altres.

Un dels símptomes més visibles és l'enroigiment de la cara i orelles a la primera ocasió. N'hi ha prou que la mare digui: «Mireu que tímid és el nen», perquè es posi vermell com una tomata, ja que una de les principals preocupacions que té és passar inadverent, inclús invisible si fos possible, i no s'adona que crida molt més l'atenció que si es portés natural i estés lliure d'aquesta preocupació.

El nen tímid presenta moltes vegades trastorns de llenguatge bastant accentuats. Quequeja perquè té por que no sabrà expressar-se, sobretot davant d'aquelles persones que li produeixen angixa pel que puguin pensar.

Es dona el cas de nens que aprenen la lliçó a casa bé i corrents, i en canvi a classe tituba i no sap dir res perquè té al davant el mestre que l'observa i els companys que sempre estan a punt de criticar i de riure. Pel damunt de tot té por de quedar en ridícul i no pot sofrir la ironia.

D'altres que no entenen algunes explicacions i per no haver de confessar que no ho entenen, eviten el preguntar i així les notes van baixant. Després a casa els renyen i el desenvolupament escolar se'n ressenteix.

També hi ha el nen que s'escapa quan algú arriba a casa, o que s'amaga per no haver de despedir-se. D'aquesta manera el nen evita físicament els contactes socials que creu que no podrà afrontar amb honor, creat un aïllament voluntari col·locant-se ell mateix fora dels grups i de totes les activitats que exigeixen una participació comú. Té por d'entrar en competició per temor a no estar a l'altura dels altres, actitud que l'apartarà del aprenentatge de la vida social.

Els jocs preferits dels tímids són els solitaris i els reposats, i a vegades la companyia d'animals els proporciona una calor de vida, apart d'una muda aprovació.

El seu error és que no s'esforça per ser més fort, sinó solament en semblar-ho, i per aquesta raó busca companys als qui pugui demostrar superioritat —nens més petits als que mana fàcilment, o alumnes menys intel·ligents als qui demostra el que sap—. Amb aquesta postura comprovarà, poc a poc, llurs dificultats i acabarà per no trobar cap raó per la que fer un esforç, ja que aquest sentiment d'inferioritat li fa perdre la confiança en les seves possibilitats i les subestima.

Els pares massa ambiciosos exigeixen resultats brillants, però si el nen dubta de les seves possibilitats i té un excessiu desig de sortir airós de tot per donar satisfacció als seus pares, és possible que es desanimi i prefereixi no fer res, a deixar de triomfar.

A vegades un nen es torna tímid després de néixer un germà o una germana, perquè té la impressió que se li retira afecte, i llavors busca en la tímida atreure l'atenció de la mare que li sembla que no es preocupa de la seva existència.

Davant un nen tímid és inútil atacar els símptomes de front. S'han de buscar altres camins en els que pugui recobrar la confiança, com poden ser un esport, un art... i quan vegi que és capaç de fer una cosa bé, res no l'impedirà de triomfar. Les alabances i compliments no són suficients perquè no queda convençut del seu propi valor. Ha d'aconseguir resultats positius perquè vagi creent en les seves possibilitats.

Es convenient que els pares li donin ocasió de posar-se en contacte amb els altres nens. Molts fills únics no tenen el costum de jugar amb altres nens i quan van al col·legi, els resulta difícil l'adaptació perquè no estan acostumats a suportar els contactes inevitables amb caràcters diferents.

Si s'ha tornat tímid com a conseqüència del seu entorn, se l'ha d'ajudar a sortir d'aquesta incertitud, fins que torni a agafar confiança. El que importa es arribar a aconseguir un triomf, un èxit, perquè solament el triomf porta en si la fi de la tímida.

Josep M. Lluch i Baró

ACTIVITATS CORAL D'AVUI

Concert al Palau de la Generalitat

El passat dia 18 de març, una representació de la Coral d'Avui, conjuntament amb altres de Lleida, es desplaçà a Barcelona al Palau de la Generalitat, essent motiu principal l'entrega al nostre President Honorable Josep Tarradellas, del disc gravat al Monastir de Montserrat l'any passat.

La jornada amb el President, començà en el marc esplendorós del Saló Sant Jordi, on l'historiador lleidetà el senyor Manuel Lladonosa fill, féu una completíssima exposició de la importància de la «Terra Ferma» en el camí de la història de Catalunya.

A continuació l'Orfeó Lleidetà i l'Agrupació Coral de les Terres de Lleida oferí, al President i acompanyaments un magne Concert compost de les obres següents: Cant de la Senyera; Cançó de la Barca; Sardana a la Pàtria, La Balanguera, Cant del Poble, Els Segadors, La Filadora, L'Hereu Riera, Sant Fariol, La Masovera; acabant amb Muntanyes del Canigó, sota la direcció del mestre senyor Lluís Virgili i Farrà.

Una vegada acabat el Concert, el prestigiós metge lleidetà doctor Vergós, després d'unes paraules d'agraïment i també de recordança de temps passats, va fer l'entrega del disc al President Tarradellas. Tot seguit el nostre President, dirigeix unes paraules als concurrents destacant el paper que juga Lleida, dins la Generalitat. De les paraules que diu, destaquem: «Macià una vegada em va dir, —Coneixes Lleida?, jo li vaig dir: —Doncs, no. I aleshores en va portar per primera vegada a Lleida, i vaig tornar meravellat de la seva gent.»

Com a cloenda d'aquesta jornada es serví un Vi d'Honor en una de les dependències del Palau on tinguérem ocasió de saludar-lo personalment així com també a una de les representacions de la nostra Vila, dins la Generalitat, com és el senyor Ramon Viladàs.

Concert de Pasqua

Una vegada més la Coral D'Avui, es presentava davant el seu públic en el tradicional Concert de Pasqua. Com deia en la presentació del mateix la senyoreta Marilà Penella: «Nosaltres o més ben dit la Coral, intenta i es fa responsable en cada Concert de superar l'anterior en tots els sentits per això treballa amb consciència que així sigui.»

En primer lloc, actuà la Coral Bon Cant, per cert dividida en dues seccions, o sia petits i grans, i que de conjunt cantaren dues o tres peces notant-se una notable millora en quant a tècnica.

Després els grans de la Coral Bon Cant ens oferiren un repertori molt complet i difícil, però que ja sonava, més o menys no a la perfecció però sí velent un treball pulcre i positiu, cara a l'entrada a formar part de la Coral D'Avui. Com a novetat interpretaren una peça acompanyats del Grup de Flautes que expressaren l'abans alludit.

També el Grup de Flautes, tingué la seva oportunitat de manifestar el seu augment en quant a qualitat, perquè al llarg de la seva existència s'ha vist que no es va endarrera sinó que la meta és infinita i lluitant amb sacrifici, el camí, si bé no té fi, si que arribaran a un lloc estable.

Ja per acabar, hem deixat la llavor de tot el que hem anat parlant, ens referim a la nostra Coral D'Avui. Un any per altre la Coral, puntual a la tasca del cant, precisament en aquest dia de Jola.

En aquesta ocasió, el repertori escollit era encara més del gust popular, ja que s'interpreta un tipus de música del nostre poble, como són: «L'Emigrant» i «Cant a la Costa Brava» (sardana), etc. Com fou l'actuació en aquesta ocasió? senzillament bona, perquè cadascú sap donar tot el millor d'unes ensenyances rebudes i aconseguides després d'un laboriós treball.

Diriguiren les Corals: Coral Bon Cant, de conjunt, el senyor Salvador Jovell i la Direcció general el mestre senyor Ramon Casals.

Amb referència a l'assistència de públic, podem dir que bastant nombrós i molt entès en la matèria, ja que expressaren la seva opinió valorant positivament la tasca de la Coral D'Avui.

Futbol: II Regional

GRUP IX

Com dèiem en el número passat de la nostra Revista, l'equip no marxa d'acord amb la bona campanya desenvolupada a la primera volta. Tanmateix els mals resultats aconseguits darrerament han dut a prendre una solució a la Directiva, cessant l'entrenador, senyor Moreno i ocupant el lloc els senyors Ramon Areny i Francesc Vilanou. Esperem i desitgem una millora en l'equip i que l'afició respongui com fins ara està fent.

Continuant amb els resultats i després de 28 jornades disputades són els següents:

Dia 5 de Març
C. F. AGRAMUNT, 3 - C. F. Igualada, 0
Dia 12 de Març
C. F. Magraners, 2 - C. F. AGRAMUNT, 1
Dia 19 de Març
C. F. AGRAMUNT, 0 - C. F. Golmés, 1
Dia 26 de Març

Amistós

C. F. Artesa Segre, 2 - C. F. AGRAMUNT, 2 (Equip I Regional)

En quant a la classificació del grup, el nostre equip ocupa la zona intermitja amb

30 punts sense positius ni negatius.

COMENTARI:

C. F. AGRAMUNT, 3 - C. F. Igualada, 0

Partit sense història. El visitant, un equip molt fluix que no ha inquietat de manera perillosa la porteria local.

C. F. Magraners, 2 - C. F. AGRAMUNT, 1

Un partit conflictiu del qual tota la Premsa i Mitjans de Comunicació esportius se n'han fet ressó. Ens explicarem: Quan el marcador assenyalava un empat a un, el nostre davanter-centre, Massana, s'escapa de la demarcació dels defenses i encarant-se sol a porta, ja el porter batut apareixen al camp, ningú no sap com, 3 o 4 pilotes i l'àrbitre aplicant el reglament, para el joc, i fa un saque neutral amb la conseqüent sorpresa de tothom i l'esmenat perjudici al nostre equip.

Si a Balaguer el públic va caldejar l'ambient, amb el conseqüent perjudici per a nosaltres, así a Magraners ens trobem amb el mateix i veiem com la gent vol guanyar, sigui com sigui. en quant a l'actuació arbitral hi ha molt per desitjar, perquè el partit ja estava acabat i allargant minuts fins aconseguir la victòria local i és que avui, es veu clar que els àrbitres afavoreixen els equips de la capital.

C. F. AGRAMUNT, 0 - C. F. Golmés, 1

A priori es pensava en una còmoda victòria de l'equip de casa i més que l'equip es presenta amb deu jugadors per manca de porter però el que són les coses, en un dels pocs contra atacs visitants es materialitza el gol de la victòria. Un partit d'aquells que val més oblidar-lo.

III DIVISIÓ JOVENIL

Fa unes jornades que s'ha acabat el Campionat i els nostres joves han aconseguit una tercera plaça, logrant un conjunt compacte que pot donar grans alegries en futures competicions.

Els darrers resultats són:
C. F. Termens, 1 - C. F. AGRAMUNT, 2
Gols d'Esteve i d'Invernón
C. F. AGRAMUNT, 3 - C. F. Arbeca, 0
Gols d'Ortiz (2) i d'Esteve
C. F. Alcarraz, 0 - C. F. AGRAMUNT, 2
Gols d'Ortiz i de Fitó
C. F. AGRAMUNT, 3 - C. F. Vilanovense, 0
Gols de Pedrós (2) i de Martínez
C. F. Bell-lloc, 5 - C. F. AGRAMUNT, 0

Jaume Cufià i Mata

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança

Telefon 390387

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Permanent Municipal, en sessions celebrades durant el passat mes de Març, adoptaren els següents acords:

APROVACIÓ COMPTES MUNICIPALS I INVENTARI DE BÉNS.

Es procedeix a l'examen i aprovació provisional del Compte General del Pressupost Ordinari corresponent a l'exercici de 1.977 i de l'Inventari de Béns Municipals.

LLICÈNCIES D'OBRES.

Al Sr. Joan Llordés Claramunt, tancar pati als Extramurs Sta. Esperança.

A Indústries Padullés-Sorribes, per a la construcció d'un edifici taller al denominat Polígon Industrial.

Al Sr. Josep M.ª Panadés Pont, per a enrajolar vorera a Agustí Ros.

Al Sr. Francesc Bernaus Farràs, construcció d'una vivenda al carrer Sta. Esperança.

Al Sr. Lluís Piulats Solé, construcció d'una vivenda al Raval de St. Francesc.

A la Sra. Ramona Ballarà Pijuan, alçar paret corral a l'Avinguda Agustí Ros.

Al Sr. Joan Solé Limas, per a rectificar finestra i balcó façana casa carrer Mercè.

Al Sr. Josep Martorell Omedes, obres interiors a la casa carrer Sió.

A la Cooperativa Verge dels Socors, tancat dels terrenys de la seva propietat.

Al Sr. Jordi Bertran Paris, obres interiors a l'àtic de la casa situada carrer Ntra. Sra. dels Socors.

Al Sr. Andreu Cadevall Compte, reparació teulada casa Avinguda J. Mestres.

Al Sr. Pau Garrido Rodrigues, reomplir fonaments per a després construir tanca, al carrer Circumval·lació.

Al Sr. Josep Esteve Ingla, s'eleva a definitiva la llicència provisional que li va ser concedida per a la construcció d'un edifici a l'Avinguda J. Mestres.

PRESES D'AIGUA.

Al Sr. Salvador Coma Amorós, se li concedeix dret de presa d'aigua per al pis 5.è, 4.º, de l'edifici «La Torre II».

Al Sr. Isidre Figuera Vilanou, dret de connexió pis 4t. 2.º, de l'edifici «La Torre II».

Al Sr. Ramon Ribera Gilabert, dret de junció pis 4t. de l'edifici «La Torre II».

Al Sr. Miquel Valls Marquilles, dret connexió d'aigua casa situada al Raval de Puigverd.

Al Sr. Jaume Cortadelles Valls, instal·lació de contador a les vivendes Verge dels Socors

Al Sr. Josep Villalba Sánchez, dret de junció per al pis 5.º 3.º, de l'edifici «La Torre II».

Al Sr. Josep Muñoz López, dret de connexió per al pis 6.º, 1.º, de l'edifici «La Torre».

Al Sr. Miquel Serra Gañet, dret connexió per al pis 4t. 4.º, de l'edifici «La Torre II».

Al Sr. Jaume Areny Solà, un dret de junció a la xarxa general d'aigua als Extramurs St. Joan.

ATRACCIONS.

Al Sr. Joan Pintó Hernández, per a la instal·lació d'una pista de cotxes de xoc.

A la Sra. Clàudia Morera Solà, per a la instal·lació de Cavallets per la Festa Major.

A Òmnium Cultural, per a la instal·lació d'una llibreria circulant, a la Plaça del Pou, els dies 17 i 18 d'Abril.

OBERTURA ESTABLIMENTS.

A la Sra. Carme Zurita Torralbo, se li autoritza l'obertura d'una perruqueria per a senyores, a l'edifici «La Torre I».

Al Sr. Josep M.ª Farreny Portella, un taller mecànic al Raval de St. Francesc.

Al Sr. Jaume Areny Solà, per trasllat de la indústria de fabricació de begudes carbòniques, als Extramurs St. Joan

COMPTES I FACTURES.

Se n'aprovaren diverses per un import total de 479.924 pessetes.

+

Preguem a Déu per l'ànima de

En Alexandre Riu i Pujadas

que ha descansat en la Pau del Senyor, a Lleida, el dia 27 de Març de 1978, a l'edat de 67 anys, confortat amb els Sants Sacraments.

A. C. S.

Els seus apenats: Muller, Dolors Balagué i Formiguera; fills, Maria, Ramon, Teresa. Eduard Pascual i Maria Teresa Oró; néts, Alexandre i Mireia; germans polítics, nebots, cosins i família tota, els agrairan un record per a la seva ànima.

Lleida, abril de 1978

LA VAGA PAGESA

(Reflexions sobre alguns mitjans d'estratègia sindical)

L'any passat, al mes de març, es va realitzar la primera manifestació de pagesos i de tractors; enguany, quasi en els mateixos dies, el fet, s'ha tornat a repetir. S'ens dubte, ambdós moviments esdevindran fites històriques dins el moviment camperol de l'últim terç del segle XX.

No parlarem en aquesta ocasió dels aspectes reivindicatius de la vaga —sobradament justificats—, ni tampoc de la seva possible efectivitat; ho farem però, sobre el contingut implícit d'algunes accions realitzades durant els dies de vaga, les quals alçaren una viva polèmica a favor i en contra. Em refereixo, concretament, a aquelles mesures de tipus més o menys coactiu que es dirigiren a alguns del pagesos que no secundaren la manifestació dels tractors.

Hom pot creure que una vaga hauria d'ésser la decisió final d'un ampli debat, en el qual s'hagués analitzat, des de tots els angles, els aspectes positius i negatius d'una problemàtica determinada. Si esdevingués així, tota acció pública i reivindicativa constituiria una gran manifestació d'homes i de dones conscients d'allò que fan i, per tant, disposats a assolir tota la responsabilitat que pogués esdevenir de llur acció. Sense cap mena de dubte, aquest plantejament seria l'ideal, però, avui per avui, del tot irrealitzable en el sector pagès.

Una manifestació pagesa en aquests moments en què el sindicalisme comença a donar els primers passos no pot, de cap manera, esdevenir una acció en bloc del sector ni, malgrat tot, assolir un grau elevat de convenciment. Amb tot però, cal tenir present que, si la vaga es materialitza, és del tot imprescindible l'assoliment d'una determinada participació encara que la presència humana no passi d'ésser formal. Tots sabem que un primer objectiu que busca qualsevol manifestació pública serà la possible efectivitat davant l'estament al qual es reivindica. L'efectivitat estarà sempre relacionada, en part, amb el resultat numèric i extern de la convocatòria i això comporta, masas vegades, un posar en pràctica una sèrie de dispositius que, de no aplicar-los degudament, poden abocar a uns resultats censurables. Més encara, unes accions que podien estar en funció d'un objectiu del tot just —en el cas de la tractorada, reivindicar preus agraris adients, seguretat social indiscriminada, etcètera—, corren el risc de transformar-se paradoxalment en un instrument de propaganda i àdhuc de desprestigi en relació al sindicat organitzador de la vaga, i també potser, en contra de la personalitat dels mateixos participants.

De bon antuvi, penso que, davant aquestes realitats, tots hauriem de saber valorar el fenomen social d'una vaga, les seves característiques pròpies, la seva finalitat,

sense oblidar les seves mateixes exigències. Això no vol dir però, que després d'unes determinades experiències no s'hagin de corregir actituds i estratègies d'acord amb els seus resultats i sobretot, amb la seva acollida.

Penso, en un altre ordre de coses, que ja hem superat bona part de la misèria i de les limitacions socials i econòmiques de la primera meitat del segle XX, per no anar més lluny. Encara que la promoció política i cultural del món pagès no ha avançat en la mesura que calia, crec que no s'accepten massa bé ja, plantejaments radicalitzats que temps endarrera potser haguessin estat força tolerats i àdhuc assolits. La història ens demostra a cada pas que quan la gent no sap respectar-se ni dialogar, no li queda altra alternativa que barallar-se.

Qualsevol concepció sindicalista, i més un sindicalisme que hagi d'atraure l'home del camp, si vol triomfar i consolidar-se cal que estimuli intensament la condició social, la responsabilitat comunitària, la necessitat de la participació activa de tots el pagesos en la tasca pública i en el món de la seva professionalitat políticament i sindical. Cal no cansar-se de repetir que l'actual humanisme i les exigències de tot tipus comporten un bandejar definitivament l'individualisme i, sobretot, el tradicional oportunisme. Tot això però, en nom de la llibertat, que no vol dir altra cosa que deixar tothom que reflexioni i decideixi segons les seves conviccions. No cal dir que tot això no solament és bonic i difícil sinó que cal tenir molt clar que, en la mesura que sapiguem posar-ho a la pràctica anirem conquerint un nombre cada vegada més gran de pagesos que creuran i pensaran que val la pena treballar units a través d'un sindicat fort, pagès i català.

Tot el que hem analitzat es podria sintetitzar en aquests punts:

— L'acció mancomunada i sindical del món pagès és una tasca imprescindible i urgent.

— L'humanisme i la realitat social i cultural d'avui ens demana un compromís seriós i responsable per part de tots.

— El respecte a la llibertat de l'home ha d'ésser la condició fonamental dins el procés de mentalització social i sindical del pagès.

— Malgrat tot, la tasca sindical serà un camí força lent, massa lent.

— Una mentalització serena i mai demagògica de l'home del camp comportarà, com a resultat, la confiança, la unitat i la força del sindicalisme pagès.

Aquests punts podrien esdevenir eines de reflexió entorn algunes experiències de l'última vaga de tractors.

Joan Novell